

רע"פ 5046/16 - יוסף אטרש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5046/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
יוסף אטרש

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיב:

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
באר שבע מיום 24.05.2016 בתיק עפת
004128-05-15

בשם המבקש: עו"ד יעקב חודורוב

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ט' חיימוביץ) בעפ"ת 4128-05-15 מיום 21.9.2015 - בגדרו התקבל חלקית ערעור המשיבה על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (השופט א' אופיר) בתת"ע 9051-03-11 מיום 19.3.2015; וכן על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (הנשיא י' אלון) בעפ"ת 16882-03-16 ועפ"ת 11220-03-16 מיום 24.5.2016 - במסגרתם התקבל חלקית ערעור המשיבה על קולת העונש ונדחה ערעור המבקש.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54(א)(1) לתקנות התעבורה, בגין כך שנהג בכביש 60 - בו המהירות המותרת היא 90 קילומטר בשעה, במהירות של 208 קילומטר לשעה. המהירות נמדדה באמצעות מכשיר מסוג "דבורה" שהופעל על ידי שוטר (להלן: המפעיל). ביום 19.3.2015,

לאחר שמיעת הוכחות, בית המשפט לתעבורה זיכה את המבקש מעבירה של נהיגה במהירות של 208 קילומטר לשעה, והרשיע אותו, על פי הודאתו, בנהיגה במהירות של 123 קילומטר לשעה.

3. המשיבה ערערה על הכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה, וביום 21.9.2015 בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעורה, הרשיע את המבקש בנהיגה במהירות של 193 קילומטר לשעה - בניכוי ההפחתה המקובלת בת 5 קילומטר לשעה, והורה על החזרת הדין לבית המשפט לתעבורה לשם גזירת דינו מחדש של המבקש. ביום 24.1.2016 בית המשפט לתעבורה גזר את דינו של המבקש, והשית עליו קנס בסך 1,500 ש"ח; פסילת רישיון למשך 36 חודשים; 6 חודשי פסילת רישיון על תנאי; 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה; והתחייבות כספית בסך 3,000 ש"ח.

4. כנגד גזר הדין הוגשו שני ערעורים לבית המשפט המחוזי. המבקש ערער על חומרת רכיב הפסילה בפועל ואורך תקופת המאסר על תנאי שהושטו עליו; והמשיבה ערערה על קולת העונש וטענה כי היה מקום בנסיבות העניין להטיל עונש מאסר בפועל כמו גם לפסול את המבקש מלנהוג ברכב לתקופה ארוכה יותר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש וקיבל את ערעור המשיבה בעניין רכיב הפסילה בפועל - והעמידו על 50 חודשים, חלף 36 חודשי הפסילה שהשית בית המשפט לתעבורה.

הבקשה למתן רשות הערעור

5. בבקשה שלפניי, המבקש עותר מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ולהורות על זיכוי. לשיטתו, אף שהוכחה אשמתו בעבירה של נהיגה במהירות של 193 קילומטר לשעה, לא ניתנה לו הזדמנות להתגונן כראוי מפני עבירה זו. זאת, מאחר שהגנתו עסקה בהגנה מפני אישום בעבירה של נהיגה ב-208 קילומטר לשעה במקום 90 המותרים, ולא בעבירה של נהיגה ב-193 קילומטר לשעה. המבקש מדגיש כי העבירה שבה הורשע נעברה בזמן ובמיקום גיאוגרפי שונה מן העבירה שבה הואשם לכתחילה, מה שהוביל לכך שבהגנתו כלל לא התייחס לפני השטח הרלוונטיים להרשעתו. על כן, המבקש טוען כי מאחר שלא ניתנה לו האפשרות להתגונן מראש מפני העבירה שבה הורשע - יש לקבל את בקשתו ולאפשר לו להשלים את טיעונו.

דין והכרעה

6. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)).

7. עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של בית המשפט לתעבורה ובית המשפט המחוזי, ואני סבור כי אין מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. נחה דעתי, כי חרף מורכבותו של המקרה שלפניי וגלגוליו השונים, הבקשה כשלעצמה אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים את קבלתה, וכל עניינה

בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה. ודוק, בית המשפט המחוזי בפסק דינו מיום 21.9.2015 בחן בקפידה את הראיות והעדויות, ומצא כי אשמתו של המבקש ביחס לנהיגה במהירות של 193 קילומטר לשעה הוכחה מעבר לספק סביר. כן קבע בית המשפט המחוזי כי לא היתה כל בעיה בקשר העין בין המפעיל לרכב בעת המדידה של 193 קילומטר לשעה, וכי במהירות זו גם אין רלוונטיות לטענות אותן העלה המבקש בהגנתו, כמו גם לטעמים שהביאו את בית המשפט לתעבורה לזכות את המבקש מעבירה של נהיגה במהירות של 208 קילומטר בשעה לכתחילה. בנסיבות אלה, אין בידי לקבל את טענותיו כי עניינו מצדיק דיון ב"גלגול שלילי".

8. עוד יוער, כי הלכה היא שטענות אודות חומרת העונש אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור, אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת (ראו: רע"פ 4559/16 נוסיראת נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.6.2016); רע"פ 2275/15 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (5.5.2015)). במקרה שלפניי, אף שבית המשפט המחוזי בפסק דינו מיום 24.5.2016 מצא כי "מתחם הענישה בעבירת 'מהירות קצה' שכזו משתרע הרבה מעבר לאותה תקרת מתחם שקבע בית המשפט קמא", נוכח משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ובשל גלגוליו השונים של ההליך, החליט לבסוף בית המשפט המחוזי שלא להתערב בהחלטת בית משפט השלום שלא להטיל עונש מאסר על המבקש. משכך, ברי כי העונש שנגזר על המבקש אינו מצדיק את קבלת בקשתו. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, ממילא הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין מתייתרת.

ניתנה היום, כ"א בתמוז התשע"ו (27.7.2016).

ש ו פ ט